

OMSLAG AAN DE BROEK OF PANTALON TERUG IN DE MODE?

Hugo Lambrechts-Augustijns

Bij de klassieke mannenmode moet de mouwlengte van de jas een stukje van de manchet van het hemd tonen. Ook de mate van taillering en de lengte van de jas is een belangrijke zaak in de herenmode. Een jas moet te allen tijde aan de achterzijde de billen bedekken en aan de voorzijde het kruis. De lengte van de broek vormt steeds een discussiepunt. De broeklengte is voor 95 procent afhankelijk van de broekwijdte. Aan de achterzijde moet de broek vanuit de knie in een loodrechte lijn naar beneden vallen. Het is nog mooier als de broek over het gehele been in één lijn naar beneden loopt, maar dat is met de huidige flatfront broeken en de nauw aansluitende pasvormen bijna niet te realiseren. De broek mag in ieder geval de grond niet raken, want dan breekt de loodlijn aan de achterkant en dat willen we juist voorkomen.

De omslag is een sierelement aan een broek en geeft stevigheid aan de pijpen en een stootband, waardoor de pijp netjes met een enkele knik op de schoen valt. De omslag geeft meer gewicht aan de onderkant, waardoor de broek recht valt, minder vouwen zal hebben en mooier op de schoen ligt. Aan de achterzijde komt de pijp tot op de hak van de schoen. Voor een pantalon zonder omslag moet de pijp ongeveer twee centimeter boven de hak eindigen. Katoenen, linnen broeken en jeans moeten juist wel tot aan de hak gedragen worden omdat tijdens het dragen de broek iets oploopt door het kreuken ter hoogte van de knieën. Een te korte jeans toont onelegant. Van een man die te korte broekspijpen draagt, zegt men: *“Hij heeft water in zijn kelder staan.”* Een te lange pantalon (tot over de hak) geeft een slordige indruk. Langere mannen hebben baat bij een omslag omdat die de lengte breekt. Formele kleding, zoals een smoking of een jacquet, heeft geen omslag.

Zie ook: Hugo Lambrechts-Augustijns, “De Hemline (zoomlengte) Index”, in: *De Drie Rozen*, 46 jg., nr. 184, pp. 17-20.